

POKOJ VÁM!

MĚSÍČNÍK
UNIČOVSKÉ
FARNOSTI

Říjen 2006
Číslo 10
Ročník 2

Slovo života na říjen

„Kdokoli vám podá číši vody proto, že jste Kristovi, amen, pravím vám: nepřijde o svou odměnu.“ (Mk 9, 41)

Na různých místech evangelia

Ježíš vyzývá k dávání: dát chudým(1), tomu, kdo žádá, tomu, kdo si chce vypůjčit(2), dát najíst tomu, kdo má hlad(3), kabát tomu, kdo žádá o košili(4); dát zadarmo(5)...

On sám dával jako první: zdraví nemocným, odpuštění hříšníkům, život nám všem(6).

Proti egoistické hrabivosti staví velkorysost; proti zaměření na vlastní potřeby pozornost k druhým; proti kultuře vlastnění kulturu dávání.

Nezáleží na tom, zda můžeme dát hodně nebo málo. Důležité je „jak“ dáváme, kolik lásky vkládáme do malého gesta pozornosti vůči druhému. Někdy stačí podat mu sklenici vody, sklenici „studené“(7) vody, jak upřesňuje Matoušovo evangelium, což je zvlášť vítané a potřebné v teplé a vyprahlé zemi jako Palestina.

„Kdokoli vám podá číši vody proto, že jste Kristovi, amen, pravím vám: nepřijde o svou odměnu.“

Sklenice vody, malé gesto, ale z Božího pohledu velké, pokud je vykonáno v Jeho jménu, totiž z lásky.

A láska má mnoho forem a umí najít nevhodnější způsob, jak se projevit?

Láska je pozorná, protože zapomíná na sebe.

Láska je horlivá, protože když u někoho zpozoruje nouzi, spěchá mu okamžitě na pomoc.

Láska dokáže přistupovat k bližnímu s postojem naslouchat, sloužit, být k dispozici.

Mnohdy si totiž myslíme, že člověku, který má nějaké trápení, prokazujeme velkou službu tím, že mu radíme, a to často nevhodně, nebo že sami mnoho mluvíme... a tím ho můžeme nudit a obtěžovat.

Naopak důležité je „být“ vedle každého láskou!

Pak najdeme přímou cestu do jeho srdce a můžeme ho povzbudit.

„Kdokoli vám podá číši vody proto, že jste Kristovi, amen, pravím vám: nepřijde o svou odměnu.“

Slovo života tohoto měsíce nám může pomoci odhalit hodnotu každé naší činnosti: od práce doma nebo na poli a v továrně až po vyřizování kancelářských záležitostí, školních úkolů, stejně jako odpovědnost v občanské, politické

a náboženské oblasti. Všechno se může stát pozornou a horlivou službou.

Láska nám dá nové oči, abychom vnímali to, co ostatní potřebují a šli jim vynalézavě a velkoryse vstříc.

Jaké to přináší plody? Dary budou kolovat, protože láska vyvolává lásku. Radost se znásobí, protože „blaženější je dávat než dostávat“(8).

„Kdokoli vám podá číši vody proto, že jste Kristovi, amen, pravím vám: nepřijde o svou odměnu.“

Vzpomínám si, že během druhé světové války žily v některých částech našeho města Tridentu velmi chudé rodiny. Dělili jsme se s nimi o všechno; chtěly jsme pozvednout jejich životní úroveň tak, abychom dospěli všichni k určité rovnosti.

Jednoduchá úvaha přinesla nečekané plody: potraviny, oblečení a léky začaly kolovat v nezvyklé hojnosti... Tak jsme se přesvědčily, že v životě podle evangelia je odpověď na každý individuální i sociální problém.

Nebyla to utopie. Dnes jsou stovky podniků zapojené do projektu „ekonomika společenství“, jejímž cílem je zaměřit celý život podniku na kulturu dávání a dávat do společného zisk určený na sociální účely, mezi které patří pomoc lidem v nouzi, vytváření nových pracovních míst a pomoc potřebným.

Ale lidé v nouzi je hodně a výnosy těchto podniků nedokáží veškerou nouzi pokrýt. Proto mnozí z nás od roku 1994 věnují každý měsíc malou částku pro chudé. V současné době pomáháme sedmi tisícům lidí v 55 zemích.

Existuje bezpočet svědectví o „sklenicích vody“, které byly přijaté i darované ve velkorysé soutěži. Jeden příklad z Filipín: „Naše malé řeznictví zkrachovalo kvůli epidemii dobytka. Museli jsme se zadlužit

a nevěděli jsme už, jak dál. Díky vaší pravidelné pomoci jsme měli každý den co jíst. Brzy jsem pochopil, že i já musím pomáhat těm, kdo mají ještě větší nouzi než já. Naše sousedka byla nemocná, velmi trpěla a potřebovala i hmotnou pomoc. Pomáhal jsem jí do chvíle, než odešla do nebe, a začal jsem ekonomicky podporovat i její páté dítě, protože otec, který byl mnohem chudší než my, ho nemohl sám uživit.“

(Chiara Lubichová)

1. srov. Mk 10, 21; 2. srov. Mt 5, 42; 3. srov. Mk 6, 37; 4. srov. Mt 5, 40; 5. srov. Mt 10, 8; 6. srov. Mk 10, 45; 7. srov. Mt 10, 42.

Tip na nedělní výlet XVI. část

Toulovcovy maštale

Kdo už předem neví o co běží, těžko uhádne, co by se mohlo za tímto podivným názvem skrývat. Ale nebudu Vás napínat. Jedná se o skalní útvary protkané různými chodbičkami a skrýšemi, které byste našli v civilizaci dosud málo dotčené oblasti chráněného území nedaleko Litomyšle. Možná by se dalo říci, že jsou to takové jakoby hodně zmenšené Prachovské skály, ale bez drahého vstupného a bez klopytání mezi nekoječnými davy turistů.

Z Uničova Vás do tohoto skalnatého kraje zavede 89 km dlouhá cesta přes Mohelnici, Moravskou Třebovou a Litomyšl, kde na první světelné křižovatce odbočíte vlevo a následně na kruhovém objezdu se dáte směrem na Osík, Dolní Újezd, Poříčí, Budislav a Proseč. Z Proseče je to pak už jen kousek do Boru u Skutče, kde můžete zaparkovat na návsi vedle Hasičské zbrojnice s klouzačkou a houpačkou pro děti. Zde už Vás také uvítají turistické značky a informační tabule.

Jsou samozřejmě i jiné možnosti, kudy se sem z Litomyšle dostat a jsou také i mnohá jiná výchozí místa turistických tras. Záleží na tom, co všechno kromě skalních útvarů budete ještě chtít zvládnout. Takřka na zmíněné trase se například nacházejí rozhledny „Toulovcova“ (u Budislavi) a „Terežka“ (mezi Budislaví a Jarošovem). Ale i takových 9 km od Boru směrem na Hlubokou byste našli rozhlednu „Borůvku“, jiným směrem zase dorazíte ke krásně opravenému zámku v Nových Hradech, který bývá nazýván „České Versailles“ a kde je expozice nábytku...

Lokalita skýtá mnoho krásných tras a procházek. Abyste stihli navštívit všechna zajímavá místa, bylo by k tomu asi zapotřebí několika dní. Já Vám nyní nabídnu alespoň jednu procházku, dlouhou celkem něco málo přes 6 km.

Od hasičské zbrojnice v Boru vyrazíte po zelené. Před Vámi bude několik údolních sestupů a výstupů lemovaných romantickými skalami a zpestřených několikerým přebroděním lesních potoků na místech, kde občas nejsou zřízeny žádné můstky. Na cestě se můžete posilnit borůvkami, ostružinami, ale i brusinkami. Kromě běžných hub možná místy narazíte i na tak ukázkové

Ve skalách

žíšova studánka. Téměř celá zpáteční cesta je odpočinková, kromě prudkého stoupání v samotném závěru kolem Dudychovy jeskyně. Mimochodem,

do této jeskyně se vchází jakýmsi strmým skalním komínem se stupínky umožňujícími výstup. My jsme se o něj ale nepokusili, protože skála byla po přeháňce kluzká.

Nu, na závěr dlužím ještě jednu odpověď, která nejspíš napadla všechny zvědavé čtenáře: „Kdo to vlastně byl onen Toulovec?“ Toulovec byl pravděpodobně litomyšlský měšťan, který na sklonku života financoval městský špitál, což byl v 15. století určitý druh sociálního a zdravotního zařízení. Pozdější pověst ho však představuje jako loupeživého rytíře, který teprve před smrtí začal myslet na pokání a který pro konání svých dobročinných skutků využil kořist, kterou měl prý nahromaděnou a ukrytou právě ve zdejších skalních skrýších.

Majitelé internetového připojení mohou nalézt více informací o zdejších kraji například na této jednoduché adrese: www.mastale.cz Pěkné fotky jsou např. ke zhlédnutí na adrese: www.mavlast.cz/virtualy/D73/D73-V10.htm (jihá)

Mojžišova studánka

vé „rodinky“ muchomůrek červených, že byste je byli ochotni považovat za imitace ze sádry. Snad se vyrovnáte i s ojedinělým úporným zápachem hadovky smrduté, houby, jejíž jediný exemplář dokáže zamořit neuvěřitelně velké okolí. Vždyť je to jen příroda!

Až se nasytíte průzkumem všech skalních chodeb a chodbiček v cíli cesty na Toulovcových maštalích (některé lze zdolat jen „po čtyřech“), můžete se vydat nazpět do Boru po červené. Cestou se na Vás bude těšit studánka Džberka, hospoda „Toulovcova veranda“, posléze meandrující lesní potok v údolí pod vámi a Moj-

Studánka Džberka

Svatí na vitrážích našeho kostela XVI. část

“Miléniové okno” farního kostela Nanebevzetí Panny Marie v Uničově. Jedním z nejkrásnějších architektonických prvků, objevených při regotizaci fasády uničovského farního kostela Nanebevzetí Panny Marie, je gotické okno nad vstupním portálem. Toto okno bylo po jednom z dávných požárů silně poškozené, a proto po dlouhou dobu zazděné. Jeho rekonstrukce do původní podoby neobyčejně oživila jednodílnou stavební hmotu západní stěny chrámu. Moderní kamenosochaři, otec Ladislav a syn Igor Werkmanovi, dokázali jako staří kameničtí mistři dát kameni stejně jemnou krásu křehkých rozet a stébel, bohatě členících prostor okna a oživujících průčelí kostela. P. Maxmilian Jarosch, farář tohoto kostela a neúnavný spiritus agens celé jeho rekonstrukce, byl si však vědom jisté nevýhody tohoto okna, neboť z vnitřního prostoru chrámu je neviditelné a nepřispívá k jeho prosvětlení; brání mu v tom totiž mohutný prospekt barokních varhan. Dobrým nápadem dovedl však tuto nevýhodu proměnit v přednost a něco neobvyklého: Jestliže není okno zdrojem světla pro chrám, ať svítí ven do předchrámového prostoru, a to nejen lidem, kteří přicházejí do chrámu, ale i těm, kteří jej mýjejí...

Na závěr druhého milénia bylo doplněno toto okno moderní vitráží, osvětlovanou zevnitř chrámu, která v obrazové zkratce ukazuje ke zdrojům evropské civilizace a evropského duchovního rozvoje. Jde tedy o “hovořící okno”, tzv. ikonogram, který symbolickými postavami světců zpřítomňuje působení křesťanství a katolické církve za posledních tisíc let.

Základní článek křesťanství, víru v trojjediného Boha, zobrazuje rovnoramenný trojúhelník, symbol Boha Otce, Syna a Ducha Svátého v horní růžici okna. Inspirující Duch Svátý je tam ještě jednou zobrazen v podobě holubice. V druhé rozetě shora postava Panny

Marie Nanebevzaté je výrazem hluboké úcty k Matce Boží, patronce tohoto chrámu. V bočních okenních plamenech jsou postavy adorujících andělů. V jednotlivých částech okna jsou pak postavy světců, patronů Evropy. V první sekci zprava nahoře

je sv. Benedikt z Nursie (480-543), zakladatel řádu benediktinů, kteří vedeni heslem “ora et labora” (“modli se a pracuj”) proměňovali divoké a neobydlené

krajiny Evropy v úrodná pole a šířili s vírou i vzdělanost obyvatel. Je zobrazen v mnišském rouchu, v ruce drží kalich s hadem jako připomínkou pokusu o jeho otrávení.

Evropskými patrony jsou i sv. Cyril-Konstantin a Metoděj. Sv. Cyril, profesor křesťanské filozofie na cařihradské univerzitě, nadaný mimořádnými jazykovými schopnostmi, tvůrce prvního slovanského písma, učenec prvořadého významu, ale pokorný křesťan, je zobrazen zcela vlevo v mnišské kutně a s psacím brkem v jedné a překladem bible a bohoslužebných knih v druhé ruce. Sv. Metoděj, (v druhé části vlevo), oděný do kněžského ornátu, původně vojevůdce, pak kněz a arcibiskup moravsko-panonský, se vyznačoval mravním křesťanským charakterem, byl vynikajícím znalcem práva a tvůrcem právních norem vycházejících z evangelia. Jejich hlásání slova Božího v slovanském jazyku otevřelo Kristovu učení srdce našich velkomoravských předků.

K patronkám Evropy patří i tři ženy světky:

Sv. Kateřina Veliká – Sienká (1347–1380) – v druhé levé sekci okna dole – členka dominikánského řádu, svým mimořádným charismatem působila nejen na prosté lidi, nýbrž radila i panovníkům a papežům v otázkách víry a usilovala o duchovní reformu církve. Jako druhá žena vůbec byla jmenovaná učitelkou církve. Je zobrazena v bílém šatě dominikánek s lilii v ruce.

Sv. Brigita (Birgita) Švédská (1303–1373) – v druhé části zprava nahoře – matka osmi dětí a po smrti manžela a po své pouti do španělského Santiaga de Compostela zakladatelka řádu brigitek, požívala pro svou dobročinnost a zbožnost všeobecnou vážnost a úctu a podobně jako Kateřina Veliká usilovala o návrat papeže z avignon-

ského zajetí do Říma. Je považována za přední představitelku křesťanské charity. Je zobrazena v poutnickém rouchu s poutnickou holí a nádobou na vodu

u pasu.

Sv. Edita Steinová (1891–1942), – v druhé části zprava dole - zbožná karmelitánka, hluboká filozofka a brilantní spisovatelka, narodila se v židovské rodině, po univerzitních studiích a doktorátu filozofie docentka a spolupracovnice filozofa Husserla, konvertovala 1922 ke katolictví, v r. 1933 vstoupila do kláštera a přijala jméno Terezia Benedicta a Cruce. V holandském Echtu ji stihla rasová zášť nacistů, byla deportována do Osvětimi a zemřela v plynové komoře.

Poslední dvě postavy jsou mučedníci víry. Sv. Jan Sarkander (1576–1620) - v prvním části okna vpravo dole – v letech 1609–10 farář uničovského kostela, pak duchovní služba na různých místech Moravy, naposledy v Holešově, byl neprávem obviněn olomouckými protestantskými stavy ze spolupráce

s polskými kozáky, pustošícími východní Moravu, a byl podroben krutému mučení, na jehož následky zemřel. Je zobrazen s Petrovým klíčem, symbolem zpovědního tajemství a breviářem, který se do posledních okamžiků života modlil.

Mučedníkem komunistické nenávisti ke katolické církvi a křesťanství byl P. Josef Toufar (1902–1950), farář z Čihoště, který byl obviněn z "podvodného zázraku", týrán a umučen k smrti příslušníky státní bezpečnosti, když odmítal podílet se na diskreditaci své církve.

Jaké poselství tedy sděluje toto okno do třetího milénia? K čemu povzbuzuje, na co upozorňuje?

Především chce ukázat, že kdykoliv bylo lidské poznání napájeno oním tajemným božským trojúhelníkem jako pramenem všeho dobra, přinášelo vždy lidskému rodu požehnání,

mír, rozkvět a pokoj v srdci. Jakmile se však lidský rozum svévolně odtrhl od tohoto zdroje, usadila se v lidských srdcích hybris, tj. zpupnost, nezměrná pýcha, která zbožštila lidské myšlení a intelekt, která prohlásila Boha za mrtvého a probudila tak nevidané hrůzy válek, krutých revolucí, záští a intolerance, bídy a utrpení.

O obojím podávají svědectví svým životem i dílem křesťanské osobnosti zobrazené na "miléniovém okně", když tiše září do uničovského podvečera.

Donátorem i autorem koncepce tohoto duchovního uměleckého díla je P. Maximilian Jarosch, výtvarníkem a tvůrcem vitráže je pan Zdeněk Kudláček z firmy ZAJAC, Cvikov. (Jiří Horák)

(článek byl uveřejněn v Uničovském zpravodaji v r. 2000)

REPORTÁŽ

Arcidiecézní setkání ve Zlíně

Asi všichni víte, že se pro ministranty, lektory a pastorační rady uskutečnila dne 23.9.2006 pouť do Zlína. Nebudu zmiňovat všechno, podrobnosti se dozvíte od jiných. Jenom krátce: mši svatou celebuloval olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner a pomocný biskup Mons. Josef Hrdlička. Pak nás všechny odvezly autobusy do Stípy, mariánského poutního místa vzdáleného 5 km od Zlína, kde jsme po dobrém obědě (dietní párky) soutěžili a kde jsme si užili hodně společné legrace. ☺ Odjezd domů se trochu zdržel kvůli třem klukům z Kroměříže,

kteří netrefili ke svému autobusu, a náš pan děkan jim musel vytelefonovat správnou cestu. Nakonec jsme vyrazili na cestu

a tak mě napadlo: „Což si takhle zazpívat?“ A tak jsme zpívali jako andělská schóla. Poté jsem se dal do diskuze s páterem Vladimírem Mrázkem z Nové Hradečné. Přeli jsme se o to, která farnost je lepší, jestli Uničov nebo Nová Hradečná. Já jsem se jako obvykle nedal a pořád jsem přemýšlel, co máme lepšího a co oni nemají. Pořád jsme se navzájem trumfovali, čím jsou farnosti vyjimečné. Mají asi skoro všechno, co máme u nás, ale Nová Hradečná má prý na faře dokonce rybníček s kačenkami. No a co, ale my máme zase v kostele kryptu, hned u vchodu, jak je ten velký kříž! Tak si myslím, že obě farnosti jsou na tom stejně, a že obě skončily na stupínku vítězů. Ale mohu říci, že to nemělo chybu a že jsme se nasmáli, až nás pusy bolely. ☺ Přeji farníkům z obou farností, aby se nám je dařilo zvelebovat stále k lepšímu. Ze srdce vás všechny zdraví váš věrný farník Květoš. Ať Pán Ježíš žehná s velkou štědrostí vašim srdcím a domovům!

(květoš)

Vaše příspěvky

Růžencové vzpomínání

Je snadné vzít pero v ruku svou,
když srdce mé Ti touží díky vzdátí.
Modlitba je pro mne dnes už hrou,
má ústa volají tak ráda: Matko, Máti!

Však nebylo vše dříve stejné, jako dnes,
mé srdce prý snad neoblomné bylo.
Dnes však touží volat do Nebes,
když vzpomíná, jak by se dnes zahanbilo.

Své smilování dala Jsi mi tenkrát,
čekala Jsi, že už zítra se mnou bude líp.
Poklekla jsem při modlitbě prý jen šestkrát,
dnes však sedět nechci, klečí se mi líp.

Nosím stále v srdci ten Hlas Růžencový,
ach, slova babiček zněla mi tak sladce, vřele.
Však z těch, co dříve byli, jen málokterý poví,
jak hřál se v chrámě Tvého Syna a nechoval se nabubřele.

Cos tušila jsem jen tak zdaleka, ne však zblízka,
když má očka na tvou sochu při modlitbě zřela.
Nyní však díky Tvému Synovi na časy se blýská
a já srdcem svým do Tvého víc se zahleděla.

Ach odpusť Maminko Růžencová,
Byla jsem přec tenkrát ještě malá!

Dovol i nám dnes Tvými volajícími dětmi býti,
Růženc vlož v ruce naše i nás všech.
Aby Tvůj dech mohl s námi věrně býti,
ve všech koutech našich srdcí, ve všech národech!

Dnes, když otevřela jsem své oči zcela,
pocítila jsem zas srdce Tvé i Tvou moc.
Jak skrze Růžencové díkůvzdání
spěcháš všem, co miluješ je, na pomoc.

(jiše)

REPORTÁŽ

SPOLEČNĚ NA CESTĚ

Postřehy ze setkání

Sobota 23.září se stala pro velký počet farníků z olomoucké arcidiecéze výjimečným dnem. Setkali se s kněžími a ministranty z 21 farností. Společně se modlili a děkovali Pánu za naše farnosti. Také farníci z Uničova, Renot, Nové Hradečné a Oskavy se sešli na palubě výletního autobusu, který je bezpečně dopravil až do Zlína, do místa setkání. Cestou se pod milým vedením P. děkana Josefa Janka a P. Vladimíra Mrázka společně modlili růženec, vyslali pozdravy na Sv. Kopeček a Sv. Hostýn, které bylo možné z okna autobusu během cesty zahlédnout. Po příjezdu do Zlína jsme se

všichni shromáždili ve sportovní hale. Organizátoři pečlivě usadili všechny účastníky setkání. V hale měli vyhrazena místa kněží, ministranti, hudba a jednotlivé děkanáty. V 10 hodin bylo setkání zahájeno slavnostní mší svatou, kterou celebroidl arcibiskup olomoucký Mons. Jan Graubner. Přímý přenos měli možnost sledovat diváci Tv Noe.

Otec arcibiskup v promluvě uvedl, jak by měly farnosti pracovat. Svě myšlenky o práci farnosti zahrnul do třech bodů: 1). především zapojovat nové lidi do dění ve farnosti. Jak? Motivovat, povzbuzovat a chválit (jeden postřeh odjinud - jeden farník věnuje 1 hodinu týdně své farnosti, Otec arcibiskup ještě dodal; cituji: Ten, kdo něco umí, je dobrý na všechno). 2). vzdělávací programy, uskutečňovat přednášky, biblické hodiny. 3). zaměřit se na děti a mládež, zapojovat je do liturgie aj. Slova Otce arcibiskupa: „Čím krásnější budou farnosti, tím krásnější bude arcidiecéze“.

Od 13. hodin program pokračoval prezentací jednotlivých děkanátů.

Účastníci sledovali dění na pódiu. Program uváděl jeden pár velice šikovných a výřečných mladých moderátorů. Tak se stalo, že jsme se na čas ocitli na exkluzivní výletní lodi a stali se součástí dění na palubě. Plavbu zahájilo 21 lodních důstojníků - 21 děkanů. Každý děkan s barevným praporem v ruce představil svůj děkanát a pozdravil se se svými farníky, kteří ho hlasitě vítali na palubě. Tak se představil děkanát Holešov, Hranice, Konice, Kroměříž, Kyjov, Olomouc, Prostějov, Přerov, Svitavy, Šternberk, Šumperk, Uherské Hradiště, Uherský Brod, Valašské Klobouky, Veselí, Valašské Meziříčí, Vizovice, Vsetín, Vyškov, Zábřeh, Zlín.

Náš pan děkan a současně uničovský farář P. Josef Janek s krásným fialovým praporem měl hlasitou odezvu, poněvadž šternberský děkanát byl silně zastoupen. Poté se již představovaly jednotlivé děkanáty, školy, farnosti, bohoslovci se svým programem. Byla to vystoupení poučná, veselá, milá. Sledovali jsme program až do 16. hodin.

Já svůj výčet omezím jen na některá: Šternberský děkanát, kam patří farnost Uničov, se představil jedním desátkem dvojhlasně zpívaného růžence v provedení mužů s podporou P. Červenky. Missionář P. Musil nám přiblížil těžký život obvatel na Haiti. Viděli jsme biblické stvoření svě-

šternberský děkanát zpívá růženec

ta v podání tanečnicků z Uherského Hradiště. Z úst lidového vypravěče z Kostelce na Hané jsme se dozvěděli o poutích a procesích na Hané. (Myšlenka, která mě oslovila - Když tě bolí DUŠE, jdi na pouť!) Zpívala schola Melodika, představily se církevní školy z naší arcidiecéze.

Představila se děkanka Cyrilometodějské teologické fakulty RNDr. Gabriela Vlková. Je první ženou v historii, která vede tuto teologickou fakultu. Svě zastoupení měl i kněžský seminář. V současné době zde studuje 70 bohoslovců z toho 28 pro naši diecézi. V olomoucké arcidiecézi je 14 ženských řádů, ve kterých žije 300 řeholnic a 17 mužských řádů s 200 řeholníky. Zajímavé bylo seznámení s aktivitou kyjovských žen. Ručně pletou z bavlněné příze obvazy pro malomocné v zemích třetího světa. A považte, těchto pletaček je již 120.

Setkání zakončil Mons. Jan Graubner. Udělil svátostné požehnání a poslal farníky naplňovat myšlenky tohoto setkání do svých farností. Všem, kteří se podíleli na přípravě setkání farností olomoucké arcidiecéze děkujeme.

(jiko)

sportovní hala praskala ve švech

FARNÍ PASTORAČNÍ RADA

Po delším zvažování a modlitbě ve mně uzrálo rozhodnutí, že bude dobré ustanovit v naší farnosti pastorační radu, která by ve farnosti pracovala a měla určitou spoluzodpovědnost za šíření evangelia v naší farnosti. Setkání pastoračních a ekonomických rad s Otcem arcibiskupem ve Zlíně 23.9. mě v tomto rozhodnutí jen utvrdilo.

Možná že se ptáte, k čemu je taková pastorační rada dobrá? Jaký úkol ve farnosti vůbec má? Zvažoval jsem, že bych vám v našem časopise nabídl stanovy pastorační rady. Ale pak jsem usoudil, že stanovy jsou příliš složité a že tím vám význam pastorační rady asi nepřiblížím. A proto jsem raději pro lepší vysvětlení sáhl po přednášce Mgr. P. Jakuba Holíka, kterou měl v Brně 4. srpna 2006 s názvem: Farní pastorační rady včera a dnes. Doufám, že jeho vysvětlení bude srozumitelné. Zde je výťah:

„Chtěl bych vám nabídnout několik pohledů a postřehů na téma, které je velmi konkrétní a také myslím velmi diskutované v našich farnostech, a to je fungování pastoračních rad. Každý z vás možná s tím má nějakou zkušenost, v některých farnostech farní rady fungují velmi dobře, v některých s tím bojujete, v některých farnostech se těšíte, že farní rady třeba budou a já bych vás poprosil, abychom trochu odhlédli od toho, jak to konkrétně vypadá v našich farnostech a na začátku tohoto přemýšlení se zkusili podívat na smysl a úkoly pastoračních rad.

První bod: Smysl a úkoly pastoračních rad

Základním bodem, ze kterého budeme vycházet je to, že za život místní církevní obce, tedy farnosti, nesou

odpovědnost všichni, kteří ji vytvářejí. A druhým bodem je věta sv. apoštola Petra: „*Každý at' slouží druhým darem té milosti, kterou přijal.*“ Jedna z možností zapojení věřících do života farnosti je tedy aktivní práce pastorační rady. Chtěl bych hned zdůraznit, že to není jediný způsob a vše zachraňující. Na druhou stranu je dobré si uvědomit, že církev má ve svých dějinách velikou zkušenost s různými formami těchto poradních orgánů, které se v této struktuře církve nebo názvosloví církve nazývají sněmy, koncily, synody. Na II. vatikánském koncilu se mluvilo o církvi jako o putujícím Božím lidu, zdůrazňovala se veliká spolupráce a kolegiálnita všech biskupů a celého Božího lidu.

Kodex církevního práva, kánon 536, říká o pastoračních radách toto: „*Jestliže podle uvážení diecézního biskupa, po projednání s kněžskou radou, je to vhodné, ustanoví se v každé farnosti pastorační rada, které předsedá farář a v níž věřící spolu s těmi, kdo se ze svého úřadu podílejí na pastorační péči ve farnosti, napomáhají rozvoji pastorační činnosti. Pastorační rada má pouze poradní hlas a řídí se normami, stanovenými diecézním biskupem.*“ Zatímco ekonomická rada je ve farnosti povinná, pastorační rada povinná není. Pak z tohoto kánonu vychází složení pastorační rady, to znamená, že jí předsedá farář, pak jsou tam věřící farnosti a potom ti, kteří jsou zodpovědní ze svého úřadu, tedy jáhni, pastorační asistenti, katecheté a další. Z tohoto kánonu vyplývá, že úkolem je napomáhat rozvoji pastorační činnosti. Je to řečeno velmi obecně. Dále je důležité, že pastorační rada má jen poradní hlas a že se řídí normami biskupa. Kdybych měl shrnout smysl pastorační rady, pak bych ho shrnul do této věty: „*Smyslem pastorační rady je přijetí spoluzodpovědnosti za život naší farnosti a aktivní práce v jejím vývoji a poslání.*“ Nabídl bych vám dva základní úkoly a to: **první je pastorační plánování a druhým je spoluzodpovědnost a změna smýšlení.**

Domnívám se, že základním úkolem pastorační rady je hledání cest do budoucnosti naší farnosti, odhad situace, analýza toho, co prožíváme, zvolení priorit, stanovení cílů, ke kterým chceme dojít. Základní otázka pastorační rady by měla být: „*Jak by měla vypadat naše farnost za tři, za pět, za deset let? A jak k tomu dojít?*“ Vyžaduje to pohled na farnost jako na celek. Nejen na její nějaké konkrétní

části a konkrétní úkoly, jako je liturgie či charita. Hlavní úkol v tomto pastoračním plánování není jen koordinovat dobré věci, tedy to, co již dobře funguje tak podporovat, ale také hledat cestu dopředu. Hledat věci správné, které jsou důležité pro současnost a především pro budoucnost.

Druhý základní úkol pastorační rady vidím ve spoluzodpovědnosti a ve změně smýšlení. Ve farnosti nejsou aktivní jen kněží, jáhni, katecheté, pastorační asistenti, ale každý pokřtěný, podle služby, kterou přijal. To jsme slyšeli od sv. Petra. V kánonu církevního práva se mluví o tom, že pastorační rada má pouze poradní hlas. Ale tento poradní hlas je nesmírně důležitý, je to forma dialogu. Ve farnosti má každý svoje místo, svoji zodpovědnost, ale tady je potřeba vnímat, že jakýkoliv hlas ve farnosti je pro farnost důležitý. A tady je konkrétní prostor, kde tento hlas může a má zaznít. Tedy dávat maximální pozornost na to, co lidé cítí, čím žijí, co říkají, o čem přemýšlejí. Právě skrze tato slova druhých, skrze jejich názory a pohledy se učíme hledat cestu dál, učíme se rozlišovat, rozhodovat v duchu sdílené zodpovědnosti. Tato změna smýšlení potom může být vyzkoušena malým testem. A to, když si farář řekne a může říct, že tato farnost není jenom jeho, ale že je to farnost naše. Že je to farnost farníků. A farníci si řeknou: „*Toto je také moje farnost.*“ A já za ni nesu zodpovědnost.“ Pastorační rada tedy může být pokusem a místem, kde se dá vnější forma a výraz tomuto základnímu postoji, o kterém tady stále mluvíme a to je spoluzodpovědnost, otevřenost, přijímání názorů jeden druhého, zodpovědnost za společný život křesťanů v konkrétním místě a v konkrétním čase. Chci jenom zdůraznit, že je to forma konkrétní a ne jediná.

Druhá oblast, to je výběr lidí do pastorační rady. Rada by měla odrážet složení farnosti, měli by tam být zástupci jednotlivých obcí farnosti, věkové skupiny, společenství a hnutí. Je ale potřeba na začátku si uvědomit, že ne každý se hodí pro tento typ práce. Proto je dobré již dopředu dát na vědomí podmínky práce této pastorační rady, že to je hledání cest celé naší farnosti. Že to není jenom konkrétní služba. Proto je také velmi dobré zvážit rozumný poměr mezi volenými a jmenovanými členy pastoračních rad. V radě jsou po jednom delegáti

z různých církevních sdružení, jiní jsou jmenováni farářem. Další jsou voleni z řad kandidátů farnosti a tato volba probíhá celou farností. Jsou tam omezení věková, v těchto pravidlech pro naši diecézi je to patnáct let, psychické zdraví, život z víry a aktivní život křesťana. Myslím si ze své malé zkušenosti, že je také velmi dobré pro výběr říci, na jak dlouho se k této službě tito lidé zavazují. Myslím si, že je lepší určité kratší období; my jsme to zkusili na dva roky, protože myslím dva roky jsou lidé schopni slíbit a delší období už je dosti náročné.“

Tolik výtah z přednášky P. Holíka. Snad jste porozuměli, že k hlubšímu

životu ve farnosti je pastorační rada ve farnosti důležitá. Kéž sám Pán nám pomůže vytvořit takovou pastorační radu, která bude společně usilovat o šíření Božího království v Uničově.

Pro snadnější průběh voleb do pastorační rady jsem se rozhodl podle stanov schválených arcibiskupem olomouckým jmenovat tři členy volební komise, jejichž úkolem bude shromáždit a sečíst volební lístky, vás farníků. Jsou to: Květoslav Bardoň, Anna Svobodová a Ludmila Šimová. Říjen 2006 je v našem městě měsícem komunálních voleb (20. a 21.10.). Snad nebude na škodu, když o týden dříve - **v neděli 15. října 2006** - proběhne v našem

kostele i volba členů pastorační rady. V příloze našeho časopisu najdete volební lístek se jmény kandidátů, které jsem předem oslovil a kteří s kandidaturou do pastorační rady souhlasí. Doma si kandidátní lístek prohlédněte a čtyři jména zakroužkujte. V neděli 15. října je pak můžete odevzdat při mši sv. volební komisi, která je na konci mše sv. posbírání. Pokud byste tento lístek doma zapomněli, můžete si v kostele vyzvednout náhradní.

V příštím čísle vám rád odpovím na případné otázky, které se budou pastorační rady týkat.

(P. Josef Janek, farář)

Vaše příspěvky

Svatý Václav

Brandýs nad Labem - Stará Boleslav proslula vraždou svatého Václava. Jeho mučednická smrt se datuje do roku 929. Tehdy ho jeho vládyčtivý bratr pozval na svůj hrad ve Staré Boleslavi. Při hodování se zlosynů pozvedl svatý Václav svůj pohár vína a připil archandělu Michaelovi se slovy: „Rač uvést naše duše v pokoj věčné radosti“.

Ráno, 28. září, se vydal podle svého zvyku do kostela, kam se chodil modlit. Svatý Václav byl vysoký muž, měřící 180-185 cm. Průměrná výška v té době byla 155 cm. Byl tedy obr a přesto se vrahům nebránil, když ho napadli. U zavřených vrat kostela byl zavražděn bratrem Boleslavem a jeho zbrojnoši.

Václavův přívěšek, který se našel, dal podnět k založení poutního místa. Tento obraz se nazývá Palladium. Je vyhledávané pro obnovu síly a uzdravení. Kapličky ve Staré Boleslavi byly bohatě zdobené. Brandýs nad Labem bylo oblíbené letní sídlo Karla I. Byl poslední panovník, který do Brandýse jezdil. V roce 2004 byl tento císař blahoslaven. Stará Boleslav - místo kde se projevila odvaha a statečné srdce. Svatý Václav - patron české země, dokázal odpovědět na Boží volání. Jakou náhradu dá kdo za svoji duši.

Svatý Václav - dědic české země. Mocenské prostředky mu byly cizí. Svatý Václav byl mladý, když se ujal své vlády. Angažovaně programoval svoji státnickou moc. Správně volil svá slova a plnil je. Který jiný národ má takového dědice. Dědice

ce národa v jeho zbožnosti a mravnosti. Tohoto světce z 10. století proslavila až jeho smrt. V chrámu svatého Víta v Praze má také svou kapli. Je to nejposvátnější místo ve vlasti.

(Dana Lukasová)

Palladium

- A – Bzzzzzzz.
- B – Mééé.
- C – Búú búú.
- D – Mau.
- E – Kokodák.

V TAJENCE se skrývá domácí mazlíček. Doplňte názvy zvířat, která vydávají tyto zvuky.

A									
B									
C									
D									
E									

Anekdoty

Víte, který kuň vidí stejně dopředu jako dozadu? Slepý.

„Které jídlo je nejméně kalorické?“
„To, které jíme očima.“

Do sakristie přišli mladí rodiče s malým dítětem. „Přišli jsme dát pokřtít dítě.“

„Jaké mu dáte jméno?“ ptá se kněz.
„Neptun,“ odpověděli. Kněz na ně vyvalil oči: „To nejde. Je to pohanské jméno. Vyberte mu svatého patrona.“
„Kde ho máme hledat?“ Otevřete litanie ke všem svatým a vezměte první, které se vám bude líbit.“
Po krátké poradě se rozhodli: „Dobře, bude to Kyrie eleison.“

(jiše)

OSMISMĚRKA

P	D	Í	T	Ě	V	S
L	O	U	O	Á	T	D
Á	M	S	H	I	S	Z
S	O	A	P	A	O	P
K	V	I	T	Í	H	A
A	N	E	Ž	K	A	N
M	A	N	A	M	A	Í

ANEŽKA, LÁSKA, DÍTĚ, MANA, DOMOV, MATKA, DUHA, PANÍ, HOST, TIP, KOS, VÁHA, SPÍ, SVĚT

(klhá)

SLOŽTE SLOVA A DOPLŇTE JE DO TEXTU:

(klhá)

ČTUKÁPO
LYBO HOBA OBYL

Na _____ bylo Slovo,
to Slovo _____ u _____,
to Slovo _____ Bůh.

OBLASTNÍ CHARITA UNIČOV VÁS SRDEČNĚ ZVE NA

BENEFICI,

která se bude konat pod záštitou Rady města Uničova
a poslance Evropského parlamentu Ing. Jana Březiny

DNE 15.10.2006 V 17.00 HODIN, V KONCERTNÍ SÍNĚ V UNIČOVĚ

ÚČINKUJÍCÍ:

pražský herec Jan Šťastný,
Žesťové kvinteto Konzervatoře Kroměříž,
Smyčcový orchestr ZUŠ Uničov a další.

V programu opět nebude chybět soutěžní kvíz o pěkné ceny.

Bc. Marcela
Dražanová ředitelka
CHARITY

Ing. Jan Březina
poslanec
Evr. parlamentu

Ing. Jarmila Kaprálová
starostka města

TĚŠÍME SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!

Římskokatolická farnost v Uničově
oznamuje, že

mše sv. s udělováním

svátosti pomazání nemocných

bude ve
farním kostele Nanebevzetí
Panny Marie v Uničově
ve čtvrtek 26.10. v 9.30 h.

Od 8.00 hodin mají nemocní
příležitost ke svátosti smíření.
Budou zde zpovídat kněží ze
šternberského děkanátu.

Svátost pomazání nemocných
se uděluje těm,
kdo nebezpečně onemocněli.

POZVÁNKA

Odborná přednáška v rámci cyklu setkávání
s poslancem Evropského parlamentu Ing. Janem Březinou
poutavou odbornou přednáškou

Radomíra Wojnara
zajímavosti ze světa léčivých bylin

která se bude konat
v pátek 13. října 2006 od 17.00 do 19.00 hodin v MKZ
Moravské náměstí 1138, Uničov, malý sál

Program:

· **O bylinkách a čajích**

(účinky na lidské zdraví, jak čaje připravovat,
praktické recepty, zajímavosti, postavení bylin v medicíně)

· **Co je IRISDIAGNOSTIKA**

(princip, původ, vývoj, současnost, možnosti)

· **Diskuse**

Účast přislíbili:

Ing. Jan Březina - poslanec Evropského parlamentu
Radomír Wojnar - bylinkář

Kompendium Katechismu katolické církve

Kompendium Katechismu katolické církve je stručná a srozumitelná příručka katolické víry a morálky – jakési základní křesťanské vademecum. Může pomoci jak lidem věřícím, tak těm, kdo ve víře v Krista teprve začínají hledat odpovědi na závažné životní otázky. Rozvíjí totiž klasická „nadčasová“ témata (Desatero, život ze svátostí, křesťanská modlitba, život v církvi atd.) a stejně tak se zabývá i specifickými problémy moderní doby (individuální svoboda, nová situace rodiny, krize autority, otázka lidských práv) nebo palčivými morálními otázkami (rozvod, eutanazie, potrat či genové inženýrství). Kniha představuje průvodce po Katechismu katolické církve

- malý formát 100 Kč
- velký formát, měkké desky 150 Kč
- velký formát, tvrdé desky 200 Kč

Zájemci, kteří by si chtěli knihu objednat, ať se staví v sakristii nebo na faře.

Blahopřání

dne 9.10. se dožívá kulatých
55 let náš milý pastýř, pan
děkan Josef Janek. Přejeme
mu ze srdce pevné zdraví,
mnoho Božího požehnání
a ochranu Panny Marie.

Knihkupecké pulty obohatil nový titul **Kronika olomoucké arcidiecéze (1989 - 2005)**. Vkusně graficky upravená pevná vazba knihy je dobrou vizitkou vydavatele, kterým je Arcibiskupství olomoucké. Publikace skýtá nepřehledné množství informací o dění v olomoucké arcidiecézi. Obsažností má publikace doslova význam příručky, bez níž se v oblasti náboženského, církevního, společenského i politického života lze jen těžko obejít. (100 Kč)

Jednoměsíčník POKOD VÁM! vydává Římskokatolická farnost v Uničově. Neprodejné! Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.
Redakční rada: P. Josef Janek (jj), Jiří Hájek (jihá), Jitka Šenková (jiše), Dagmar Bradáčová (dabr), Jaroslav Kocůrek (jako) Jitka Kocůrková (jiko), František Vomáčka (frvo), František Kovařík (frko), Klárka Hájková (klhá)
Grafická úprava (jako). TiskneTiskárna - LIT, s.r.o., Litovel. Tel.: 737 132 766. E-mail: vomacka.fany@seznam.cz
Příspěvky posílat do 20 dne v měsíci psanou formou, na disketě, elektronickou poštou. Nevyžádané příspěvky se nevracejí.
Římskokatolická farnost, Kostelní náměstí 153, 783 91 Uničov, tel: 585 054 500, E-mail: rkfunicov@tiscali.cz